

Mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o „europskom volonterskom tijelu za humanitarnu pomoć: omogućiti i poticati sudjelovanje građana iz država članica EU-a u EVHAC-u” (razmatračko mišljenje na zahtjev litavskog predsjedništva)

(2014/C 67/03)

Izvjestitelj: **Giuseppe IULIANO**

Litavsko predsjedništvo je 15. travnja 2013., sukladno članku 304. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, odlučilo savjetovati se s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom o

Europskom volonterskom tijelu za humanitarnu pomoć: omogućiti i poticati sudjelovanje građana iz država članica EU-a u EVHAC-u

(razmatračko mišljenje na zahtjev litavskog predsjedništva)

Stručna skupina za vanjske poslove, odgovorna za pripremu rada Odbora na tu temu, prihvatila je mišljenje 25. rujna 2013.

Europski socijalni i gospodarski odbor mišljenje je usvojio na 493. plenarnom zasjedanju održanom 16. i 17. listopada 2013. (sastanak od 16. listopada 2013.), sa 110 glasova za i 2 suzdržana.

Uvod

Od svog osnutka, Europski gospodarski i socijalni odbor uvijek je posvećivao posebnu pozornost volonterskom radu, budući da je to konkretan izraz djelovanja građana koji rade na stvaranju solidarnosti i socijalne kohezije te poboljšanju zajednica u kojima provode svoje aktivnosti. Volonterski se rad određuje kao „znak viška dobre volje u društvu“ te je opipljiv odraz vrijednosti na kojima se temelji Europska unija.

EGSO je izradio niz mišljenja o aspektima nacionalnog ili prekograničnog volontiranja unutar EU-a. Zapravo je bio prva institucija EU-a koja je predložila održavanje Europske godine volontiranja. EGSO je također izradio mišljenja o ulozi civilnog društva u vanjskom djelovanju EU-a i razvojnoj suradnji.

Budući da se u članku 214. stavku 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije izričito spominje osnivanje Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (EVHAC), koje je kasnije preimenovano u inicijativu Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a te da je pokrenut proces usvajanja uredbe u bliskoj budućnosti za upravljanje provedbom te inicijative, za EGSO je stoga primjereno da izrazi stajalište koje omogućuje da stavovi civilnog društva budu uključeni u uredbu, kao i u njezinu primjenu.

1. Zaključci i preporuke

1.1 EGSO pozdravlja uspostavljanje Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (EVHAC) odnosno inicijative Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a jer smatra da će time potaknuti građane EU-a da sudjeluju u humanitarnim aktivnostima, posebice kroz organizacije civilnog društva kao što su specijalizirane nevladine organizacije.

1.2 EVHAC treba koristiti kako bi se olakšalo uključivanje država članica koje imaju manje iskustva u humanitarnim aktivnostima. EGSO, stoga, preporučuje pokretanje posebnih aktivnosti za promicanje sudjelovanja volontera iz tih zemalja i poticanje njihovih socijalnih i humanitarnih organizacija.

1.3 Kako bi se promicala podrška javnosti humanitarnim akcijama te priznavanje uloge volonterskog rada, EGSO također preporučuje da se u obzir uzmu kampanje za podizanje svijesti široke javnosti o ovim pitanjima i njihovo širenje.

1.4 EGSO dijeli i podupire stajališta iz Europskog konsenzusa o humanitarnoj pomoći u pogledu ciljeva i resursa za humanitarno djelovanje i izražava uvjerenost u to da humanitarna pomoć uključuje zaštitu ljudi koji su pogođeni humanitarnom krizom, očuvanje njihova dostojanstva i poštivanje njihovih prava.

1.5 EGSO naglašava ovakvo široko shvaćanje humanitarnih aktivnosti, koje nadilazi puko pružanje pomoći i podsjeća na potrebu da se poštuju humanitarna načela čovječnosti, nepristranosti, neutralnosti i neovisnosti te ključna narav zakona koji reguliraju humanitarno djelovanje.

1.6 EGSO želi naglasiti istinsku narav volonterskog djelovanja i opasnost da se zamijeni s ostalim vrstama djelovanja, uključujući rad. U ovo doba gospodarske krize ovaj je aspekt iznimno važan, kako unutar EU-a tako i u njegovom vanjskom djelovanju.

1.7 EGSO naglašava da bi postojanje različitih zakona o volonterskom djelovanju u raznim državama članicama moglo negativno utjecati na inicijativu Volonteri za humanitarnu pomoć.

1.8 Uključivanje volontera uvijek se mora temeljiti na potrebama utvrđenima nakon analize i procjene situacije te na potrebama stanovništva koje je pogođeno katastrofama ili složenim krizama.

1.9 Prijedlogom uredbe ⁽¹⁾ naglašava se potreba za donošenjem standarda za sve faze procesa sudjelovanja volontera. EGSO dijeli zabrinutost te predlaže da se ovi standardi temelje na dobrim praksama u humanitarnom sektoru i postojećim visokokvalitetnim inicijativama.

1.10 Volontiranje se obično provodi putem socijalnih organizacija te, u manjoj mjeri, putem civilnih institucija javnog sektora. Kvaliteta institucija ima presudnu ulogu za uspjeh djelovanja. EGSO podržava potrebu da se za organizacije osmisle mehanizmi certificiranja koji će se temeljiti na iskustvima humanitarnog sektora i sveukupnom stručnom znanju. Kriteriji certificiranja trebaju također vrijediti, iako u prilagođenom obliku, za organizacije domaćine u pogođenim zemljama.

1.11 EGSO smatra da se kriteriji certificiranja moraju temeljiti na sveukupnim iskustvima i da se u primjenu moraju uključiti ključni kriteriji transparentnosti, slobodne konkurencije i jednakih mogućnosti te, osobito, odgovornosti. Inicijativa bi trebala omogućiti sudjelovanje nevladinih organizacija iz država s manje iskustva na ovom području.

1.12 EGSO smatra da, uz tehničku stručnu obuku koja je svakako važna, postoji potreba da se omogući i prioritetom učini obuka o vrijednostima, poštivanju pogođenog stanovništva, interkulturalnim aspektima, poštivanju i psihosocijalnim dimenzijama pomoći itd., ukratko o mnogim područjima koja humanitarnu pomoć čine onim što ona jest te da ona izađe izvan pukih tehničkih aspekata.

1.13 EGSO smatra da je potrebno temeljito proučiti sudjelovanje poduzeća koja posjeduju iskustvo u korporativnom ili drugim vrstama volontiranja kako bi se poboljšala uloga malih i srednjih poduzeća.

⁽¹⁾ Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća kojom se uspostavlja Europsko volontersko tijelo za humanitarnu pomoć EU-a (COM(2012.) 514 final).

2. Opći aspekti

2.1 Iako su volontiranje i djelovanje volonterskog sektora postali dio *pravne stečevine* EU-a, a institucije EU-a već desetljećima pokreću takve projekte i programe, u samom Ugovoru o funkcioniranju Europske unije volonterska pomoć posebice se spominje u članku 214. stavku 5. u poglavlju o humanitarnoj pomoći, gdje se spominje uspostavljanje Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (EVHAC) s ciljem uključivanja mladih Europljana u humanitarno djelovanje.

2.2 Ako se na stranu stavi iznenađenje koje je ovo uključivanje iz niza razloga izazvalo, to je jedino spominjanje volontiranja u Ugovoru. Humanitarni sektor jedno je od najprofesionalnijih područja suradnje. U drugim sektorima u kojima Europa posjeduje iskustvo, poput socijalne politike ili politike za mlade itd., volontiranje se ne spominje. Činjenica je da su, nakon što je Ugovor iz Lisabona stupio na snagu, institucije EU-a poduzele korake za pokretanje ove inicijative. Kao rezultat toga, Komisija je provela nekoliko studija izvedivosti i utjecaja na ovu inicijativu te je provela niz pilot-projekata kako bi izvukla pouke te ih primijenila u praksi. ⁽²⁾ Usvojene promjene uključuju odluku o preimenovanju u inicijativu Volonteri za humanitarnu pomoć i napredak u raspravama o uredbi za provođenje inicijative.

2.3 EGSO također želi naglasiti da je volontiranje oduvijek bilo dio djelovanja europskih socijalnih organizacija te ga je EGSO zbog toga uvijek podupirao i promicao u svojem radu.

2.4 EGSO je istovremeno u nekoliko mišljenja iznio svoje viđenje o raznim aspektima razvojne suradnje i vanjskog djelovanja EU-a, posebno naglašavajući područja koja su povezana s njegovim mandatom, što, između ostaloga, uključuje ulogu civilnog društva te radne i socijalne standarde.

2.5 Humanitarna pomoć jedan je od aspekata vanjskog djelovanja EU-a te upravo jedno od područja u kojima se najjasnije vidi sudjelovanje i ključna uloga europskog civilnog društva. Više od 47 % humanitarne pomoći Europske komisije usmjerava se kroz nevladine organizacije ⁽³⁾, a situacija je slična u većini država članica. Nadalje, ubraja se u politike EU-a koje uživaju najveću potporu javnosti, kao što je navedeno u ispitivanjima Eurobarometra ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Glavna uprava ECHO o ovoj je temi 2006., 2010. i 2012. godine naručila ocjene iz kojih je izvukla razne zaključke, a to su: Revizija osnivanja Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (2006.); Revizija osnivanja Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć - Konačno izvješće - (2010.); Procjena utjecaja osnivanja Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (2012.).

⁽³⁾ Podaci iz izvješća ECHO-a iz 2012.: http://ec.europa.eu/echo/files/funding/figures/budget_implementation/AnnexV.pdf.

⁽⁴⁾ Prema ispitivanju Eurobarometra iz ožujka 2012. o ovom pitanju, 88 % građana EU-a je za financiranje humanitarnog djelovanja EU-a. http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_383-384_fact_es_es.pdf.

2.6 Europska komisija od 1996. godine i usvajanja Uredbe (EZ) br. 1275/1996 ima čvrstu osnovu za humanitarno djelovanje, koja je naknadno upotpunjena usvajanjem Europskog konsenzusa o humanitarnoj pomoći koji su 2007. potpisale tri institucije (Vijeće, Komisija i Parlament) i kojim se utvrđuje opći okvir politike za humanitarnu pomoć. Dokumentom su definirani zajednička vizija, ciljevi politika i načela humanitarne pomoći EU-a te utvrđena vizija EU-a koji jedinstveno i učinkovito odgovara na humanitarne izazove. Također je definirana uloga institucija EU-a i država članica. Napokon, člankom 214. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) humanitarna pomoć je određena kao neovisna politika.

2.7 EGSO se slaže s Europskim konsenzusom o humanitarnoj pomoći da „cilj humanitarne pomoći EU-a treba biti odgovaranje na krizne situacije na osnovi potrebe, s ciljem spašavanja života, smanjenja ljudskih patnji i očuvanja ljudskog dostojanstva gdje je to potrebno, u slučaju da su vlade i lokalni činitelji zaokupljeni poslom, nisu u stanju ili nisu voljni djelovati. Humanitarna pomoć EU-a obuhvaća operacije pomaganja, ispomoći i zaštite, s ciljem spašavanja i zaštite života u humanitarnim krizama ili neposredno nakon njih, a također i akcije koje su usmjerene na to da se olakša ili dobije pristup potrebitim ljudima te na slobodan protok pomoći. Humanitarna pomoć EU-a pruža se prema potrebi kao odgovor na antropogene (uključujući složene krizne situacije) i prirodne katastrofe“. ⁽⁵⁾ EGSO posebice pozdravlja to što se spominje zaštita žrtava i očuvanje ljudskog dostojanstva te smatra da pomoć na ovaj način dobiva mnogo šire značenje.

2.8 Zato EGSO naglašava da, uz odrednice međunarodnog humanitarnog prava kojima se definiraju prava žrtava ili gore navedene pravne instrumente EU-a, određene priznate humanitarne organizacije poput Liječnika bez granica (*Médecins Sans Frontières*), smatraju sljedeće: „Humanitarna pomoć je čin solidarnosti civilnog društva za civilno društvo, osobe za osobu, kojom se želi sačuvati živote i smanjiti patnja. Cilj joj, za razliku od ostalih vrsta pomoći, nije izmijeniti društvo, već mu pomoći u razdoblju krize. Predana je ljudima, a ne državama.“ Civilno društvo ima temeljnu ulogu u humanitarnom djelovanju.

2.9 EGSO želi istaknuti da se u posljednjih nekoliko desetljeća koncept humanitarne pomoći razvio i da uključuje preventivno djelovanje, smanjenje rizika, pomoć, zaštitu i rehabilitaciju nakon katastrofa ili sukoba. EU je putem Europskog konsenzusa o humanitarnoj pomoći predvodnik u ovom području. Istovremeno, humanitarna pomoć ne samo da želi zadovoljiti potrebe, već uključuje i „pristup temeljen na pravima“ te želi vratiti ljudsko dostojanstvo. EGSO želi dati svoj jedinstveni doprinos u sklopu ovog pristupa temeljenog na pravima.

⁽⁵⁾ Članak 8. Konsenzusa (SL C 25, 30.1.2008, str. 1.-12.). U Konsenzusu se također spominju inicijative poput projekta Sphere, u kojima se navode prava ljudi pogođenih humanitarnim krizama i njihova zaštita. „Humanitarna povelja“ Sphere i minimalni standardi.

2.10 EGSO također želi istaknuti da Europski konsenzus o humanitarnoj pomoći i inicijativa Volonteri za humanitarnu pomoć mogu pomoći u uključivanju država članica koje imaju manje iskustva u humanitarnom djelovanju, ali posjeduju značajan potencijal i kapacitete da daju doprinos u obliku novih vizija, energije i volontera. Jedan od doprinosa inicijative Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a trebao bi biti promicanje humanitarnog djelovanja među građanima diljem EU-a.

2.11 EGSO, stoga, pozdravlja inicijativu Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a i vlastitim idejama želi doprinijeti pripremi uredbe o ovoj inicijativi, s posebnim naglaskom na aspekte koji su najviše povezani s njegovom misijom i iskustvom u svojstvu savjetodavnog tijela EU-a za civilno društvo.

3. Volontiranje u okviru Europske pomoći

3.1 EGSO se slaže s definicijama volontiranja navedenima u prijedlogu uredbe koje su bile uključene u druga mišljenja. EGSO želi naglasiti istinsku narav volonterskog djelovanja i opasnost da se zamijeni s ostalim vrstama djelovanja, uključujući rad. U ovo doba gospodarske krize ovaj je aspekt iznimno važan, kako unutar EU-a tako i u njegovom vanjskom djelovanju. To je razlog zašto EGSO smatra da je u određenim slučajevima potrebno procijeniti gospodarski utjecaj volonterskog djelovanja EU-a na zemlje korisnice.

3.2 EGSO želi podsjetiti na potrebu za dosljednosti kada je riječ o zakonodavnim okvirima za volontiranje u EU-u, posebice za međunarodne aktivnosti volontera. EGSO naglašava da bi postojanje različitih zakonodavnih okvira o volonterskom djelovanju u raznim državama članicama moglo negativno utjecati na inicijativu Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a. ⁽⁶⁾

3.3 EGSO je istovremeno uvjeren da ova vrsta inicijative treba služiti za promicanje uključivanja država članica s manje iskustva u volontiranju na području humanitarne pomoći. Inicijativom treba osigurati da se omogući sudjelovanje organizacija iz ovih zemalja i treba promicati jednake mogućnosti za uključivanje kako organizacija, tako i volontera širom EU-a. EGSO predlaže da se provedu posebne aktivnosti za promicanje sudjelovanja organizacija i volontera iz država članica koje dosada nisu bile toliko aktivne u humanitarnom sektoru.

⁽⁶⁾ Mišljenje EGSO-a o Komunikaciji Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija – Komunikacija o politikama EU-a i volonterskom radu: Prepoznavanje i poticanje prekograničnog volonterskog rada u EU-u. (COM(2011) 568 final), SL, C 181, 21.6.2012, str. 150-153.

3.4 Iako se Ugovor o funkcioniranju Europske unije prvotno ograničavao na humanitarnu pomoć, zapravo su se financirani pilot-projekti i poslovi dodijeljeni volonterima većinom odnosili na razvojnu suradnju, smanjenje opasnosti od katastrofa, rehabilitaciju i obnovu, ublažavanje, otpornost itd. EGSO smatra da je ova prilagodba logična te predlaže da se prouče načini za budući razvoj volonterskog rada u razvojnoj suradnji EU-a.

3.5 Volontiranje u humanitarnoj pomoći EU-a i, općenitije govoreći, razvojnoj suradnji mora biti dosljedno, komplementarno i integrirano u ostale djelatnosti institucija EU-a. EGSO smatra da volontiranje može biti korisno na ostalim područjima međunarodne razvojne suradnje, ali se mora temeljiti na načelu opreza ("*do no harm*") ili predostrožnosti koje ograničava situacije u kojima se volonteri upućuju na teren.

3.6 Zbog toga se EGSO slaže s odlukom Europskog parlamenta o ograničavanju sudjelovanja volontera u slučaju sukoba, nesigurnosti ili složenih kriznih situacija. Na prvom se mjestu mora nalaziti sigurnost korisnika, volontera i osoblja općenito, posebice u situacijama u kojima se provode humanitarne operacije.

3.7 Stoga EGSO predlaže da se dodatno doradi definicija vrsta projekata koji su najbolji za sudjelovanje volontera ili da se barem strože definiraju vrste operacija iz kojih će u sklopu inicijative sudjelovanje volontera biti isključeno. Humanitarni rad ima širok raspon i potrebno je definirati koji su njegovi konteksti najprikladniji za volonterski rad.

3.8 Istovremeno, EGSO pozdravlja činjenicu da se koncept volontiranja mladih, kao što je navedeno u Ugovoru, pretvorio u nešto realističnije načelo koje uključuje razne vrste volontiranja, vještine potrebne za volontiranje i različite vrijednosti, itd. EGSO smatra da je potrebno poduzeti napore kako bi se osiguralo da u projektu bude odgovarajući omjer spolova.

4. Izazovi za provedbu inicijative Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a

4.1 Institucije EU-a oprezno su pristupile praktičnoj provedbi inicijative Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a. Dosada provedene procjene pilot-projekata i inicijativa trebaju imati ključnu ulogu u određivanju i rješavanju budućih izazova. Rezultate ovih procjena treba podijeliti sa zainteresiranim stranama te je potrebno raspraviti o naučenim lekcijama.

4.2 Uključivanje volontera uvijek se mora temeljiti na potrebama utvrđenima nakon analize i procjene situacije te na potrebama stanovništva koje je pogođeno katastrofama ili složenim

krizama. Ključno je da se ovo poveže s koordinacijskim mehanizmima EU-a (COHAFa, instrumenti Glavne uprave ECHO itd.) te na međunarodnoj razini s Uredom Ujedinjenih naroda za koordinaciju humanitarnih poslova (OCHA).

4.3 Nadalje, treba ustanoviti jasne mehanizme sa specijaliziranim humanitarnim mrežama (zasada) poput, između ostaloga, Međunarodne federacije Crvenog križa i Crvenog polumjeseca, VOICE-a (Volonterske organizacije za suradnju u kriznim situacijama) ili ICVA-ja (Međunarodnog vijeća volonterskih organizacija).

4.4 Prijedlogom uredbe naglašava se potreba za donošenjem standarda za sve faze upućivanja volontera u treće zemlje. EGSO dijeli ovu zabrinutost te predlaže da se ovi standardi temelje na dobrim praksama u humanitarnom sektoru i relevantnim postojećim visokokvalitetnim inicijativama. ⁽⁷⁾

4.5 Ovi standardi moraju davati posebnu važnost sigurnosti i uvjetima koji volonterima pružaju mogućnost da provode svoje aktivnosti i dodaju vrijednost humanitarnim projektima.

4.6 Volontiranje se obično provodi kroz socijalne organizacije te, u manjoj mjeri, civilne institucije javnog sektora. Kvaliteta institucija ima presudnu ulogu za uspjeh operacija. EGSO podržava potrebu da se za organizacije osmisle mehanizmi certificiranja koji će se temeljiti na iskustvima humanitarnog sektora i sveukupnom stručnom znanju. EGSO se, stoga, zalaže za analizu i procjenu iskustva koje je Glavna uprava ECHO prikupila putem okvirnih sporazuma o partnerstvu s nevladinim organizacijama i agencijama UN-a. ⁽⁸⁾

4.7 EGSO želi izraziti svoju uvjerenost u to da se kriteriji certificiranja moraju temeljiti na sveukupnim iskustvima i da se u primjenu moraju uključiti ključni kriteriji transparentnosti, slobodne konkurencije i jednakih mogućnosti i, osobito, odgovornosti. Inicijativa treba potaknuti sudjelovanje nevladinih organizacija iz zemalja s manje iskustva na ovom području. EGSO se, stoga, zalaže za to da se osmisle posebne aktivnosti za širenje inicijative Volonteri za humanitarnu pomoć i općenito humanitarnog rada u ovim državama članicama.

⁽⁷⁾ EGSO zagovara posebno praćenje u pogledu Inicijative o zajedničkim standardima (JSI) koju su pokrenule tri najznačajnije inicijative za poboljšanje humanitarnog djelovanja, odnosno projekt Sphere, inicijativa HAP (Inicijativa za partnerstvo za humanitarnu odgovornost) i Kodeks dobrih praksi organizacije People in Aid.

⁽⁸⁾ Također treba slijediti preporuke Upravljačkog odbora za humanitarni odaziv o kojima se trenutno raspravlja te treba proučiti akreditacijske mehanizme uspostavljene u nekim državama članicama kako bi se pronašli dosljedni pristupi i izbjeglo dupliciranje.

4.8 Kriteriji certificiranja trebaju također vrijediti, iako u prilagođenom obliku, za organizacije domaćine u pogodnim zemljama. Prioritet treba biti izgradnja kapaciteta organizacija domaćina i treba uključivati tehničku, logističku i financijsku potporu iz projekta. Ovu se inicijativu može upotrijebiti kako bi se podržale partnerske organizacije na jugu i osnažile zajednice domaćini. EGSO je posebno osjetljiv na ovo pitanje te je o toj temi usvojio brojna mišljenja.⁽⁹⁾

4.9 EGSO naglašava da institucije koje šalju i primaju volontere moraju biti civilne naravi kako bi se osiguralo da se dužno poštovanje ukazuje humanitarnim načelima i vrijednostima i da ih pogođena zajednica prihvati.

4.10 EGSO smatra da se sudjelovanje poduzeća koja posjeduju iskustvo u korporativnom ili drugim vrstama volontiranja mora temeljito proučiti kako bi se mogli osmisлити mehanizmi za ovu vrstu sudjelovanja. EGSO smatra da je u svakom slučaju potrebno promicati ulogu malih i srednjih poduzeća, a ne, kao što se znalo događati, samo ulogu velikih korporacija s odjelima nadležnim za korporativnu socijalnu odgovornost (CSR) ili sličnim odjelima.

4.11 Obuka kandidata za sudjelovanje u inicijativi Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a ključna je kako bi se osiguralo neometano odvijanje operacija. EGSO želi izraziti svoju uvjerenost u to da, uz tehničku stručnu obuku koja je svakako važna, postoji potreba da se omogući i prioritetom učini obuka o vrijednostima, poštivanju pogođenog stanovništva, interkulturalnim aspektima, poštivanju i psihosocijalnim dimenzijama pomoći itd., ukratko o mnogim područjima koja humanitarnu pomoć čine onim što ona jest te da izađe izvan pukih tehničkih

aspekata. Ako postoji jedna stvar kojom se odlikuje humanitarna pomoć, onda je to naglasak na načelima i vrijednostima, koji moraju biti osnovni dio obuke volontera.

4.12 Zato je potrebno raditi s iskusnim tijelima iz raznih država članica i mrežama za obuku koje obuhvaćaju cijeli EU, i ne samo sa sveučilištima, već i s neprofitnim mrežama. Posebna se pažnja treba posvetiti već obavljenoj procjeni obuke koja je uključena u pilot-projekte. EGSO poziva da se što prije prikupe dobre prakse iz ovog područja kako bi se mogle koristiti kao mjerila za buduće prijedloge.

4.13 U prijedlogu uredbe razmatra se pokretanje baze podataka kandidata za volontiranje koju će akreditirane organizacije ili možda čak službe Komisije kasnije upotrebljavati. EGSO želi naglasiti da uključivanje volontera u organizacije ne ovisi isključivo o tehničkim zahtjevima, već i o određenim sklonostima kada je riječ o zajedničkim vrijednostima i o prihvatanju, između ostaloga, o zadaćama i misiji organizacije. Stoga je EGSO uvjeren da je, bez obzira na konačne dogovore za bazu podataka volontera koje je Komisija postigla, posebno potrebno voditi računa o ovom konkretnom aspektu.

4.14 Provedba inicijative Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a je prilika da se prošire europska javna svijest i edukativne kampanje o solidarnosti i potrebi da se nastavi pomagati i u kriznim vremenima te da se promiču univerzalne vrijednosti. Kao što je to činio i u prethodnim mišljenjima, EGSO želi naglasiti da, osim toga što operacije uživaju velik publicitet, postoji potreba da se ojačaju odnosi sa svekolikom javnosti. Organizacije civilnog društva od kojih su mnoge zastupljene u EGSO-u imaju u ovom pogledu ključnu ulogu. EGSO vjeruje da se aktivnosti povezane s javnom svijesti trebaju usredotočiti na države članice koje posjeduju manje iskustva kada je riječ o humanitarnom radu.

Bruxelles, 16. listopada 2013.

Predsjednik
Europskog gospodarskog i socijalnog odbora
Henri MALOSSE

⁽⁹⁾ Mišljenje EGSO-a o dokumentu *Uključenost civilnog društva u razvojne ciljeve EU-a i razvoju suradnju SL*, C 181, 21.06.2012, str. 28-34.